

El full de ruta cap a la independència

juntspelsi.cat

junts
pel sí

El full de ruta cap a la independència

Si la ciutadania de Catalunya escull, a través de les eleccions del 27S, una majoria de diputats a favor de la independència, s'iniciarà un procés cap a la creació d'un Estat independent. Votar la candidatura del Junts pel Sí significa atorgar el mandat democràtic per fer efectiu el full de ruta següent:

El procés cap a la creació d'aquest Estat independent s'ha definit i consensuat a partir dels principis de sobirania, legitimitat democràtica i participació, seguint les recomanacions d'experts en l'àmbit del dret constitucional, del dret internacional, de la ciència política i de la realpolitik internacional.

La pulcritud democràtica és present des de l'obtenció del mandat democràtic a favor de la independència -en les eleccions d'aquest 27S-, fins la ratificació de la constitució del nou Estat mitjançant un referèndum final, passant pel procés d'elaboració de la nova constitució, elaborat de forma democràtica.

D'altra banda, el rigor i la voluntat d'aportar seguretat jurídica és un element fort del procés per a evitar que en cap moment es produeixi cap buit legal o de poder, sinó que hi hagi una continuïtat institucional, jurídica, política i legal que permeti gestionar amb absoluta normalitat la proclamació de la independència.

El procés cap a la creació d'un Estat independent consta d'un procés constituent en dues fases:

- Una primera fase: que comença després del 27S amb una declaració d'inici del procés d'independència, amb la creació de les estructures d'Estat necessàries des d'un govern de concentració i l'inici del procés constituent de base social i popular; i posteriorment es procedirà a la proclamació de la independència, que suposarà la desconexió respecte a l'ordenament jurídic espanyol vigent, i a l'aprovació de la Llei de transitorietat jurídica i de la Llei del procés constituent.
- Una segona fase de caràcter institucionalment constituent, que comprèn la celebració d'unes eleccions constituents, la culminació del procés de creació de l'Estat independent amb l'aprovació de la Constitució i la seva ratificació mitjançant referèndum.

El procés serà reforçat políticament per un govern de concentració el més ampli possible, el qual haurà de gestionar l'agenda de negociació espanyola, així com l'agenda internacional per al reconeixement del mandat a favor de la independència.

1

La fase inicial: de la declaració d'inici del procés d'independència fins a la seva proclamació.

1a

La declaració d'inici del procés d'independència

El procés cap a la creació d'un Estat independent s'origina a partir del mandat democràtic obtingut a les urnes el proper 27 de setembre.

Si els ciutadans de Catalunya escullen una majoria de diputats a favor de la independència el Parlament acabat de constituir aprovarà una declaració solemne en la qual es proclamarà que, en virtut del mandat rebut de la ciutadania, comença el procés d'independència. En la declaració es posarà en coneixement l'inici d'aquest procés a les autoritats de l'Estat espanyol, de les europees i de la comunitat internacional.

La declaració es clourà amb un mandat al Govern de la Generalitat per tal que adopti les mesures necessàries per implementar els acords recollits en la declaració. En aquest sentit, durant aquest període s'enllestiran les estructures d'Estat imprescindibles per a exercir la plena sobirania en tots aquells àmbits en què avui la Generalitat encara no l'exerceix.

Immediatament després d'aquesta declaració d'inici del procés de constitució del nou Estat, comença el procés per a elaborar la Constitució del nou Estat en la primera de les dues fases: la participació ciutadana. Es tracta d'una fase gestionada per la societat civil i encara no regulada jurídicament.

La societat civil organitzada iniciarà els debats pertinents justament després del 27S i produirà aquells continguts que complementaran i nodriran els treballs d'elaboració de la Constitució en la fase constituent del procés. Actualment, ja existeixen diverses iniciatives civils que amb posterioritat al 9N de 2014 s'han coordinat i ja han començat a fomentar els debats ciutadans sobre el procés d'elaboració, així com propostes de continguts de la futura Constitució.

Serà al llarg d'aquest període quan la Generalitat haurà d'anar enllestint les estructures d'Estat imprescindibles per a exercir la plena sobirania en tots aquells àmbits en què avui encara no l'exerceix. Seran la posada en marxa d'aquestes estructures d'Estat i l'inici de les negociacions amb l'Estat les prioritats del nou Govern de la Generalitat sense oblidar, evidentment, la gestió ordinària en base al programa detallat més endavant que tindrà com a objectiu fonamental la cohesió social i la lluita contra l'exclusió i les desigualtats.

1b

Proclamació de la independència: la Llei de transitorietat jurídica i la Llei de procés constituent.

Culminada la primera etapa es procedirà a la proclamació de la independència, a partir de la desconexió respecte de l'ordenament jurídic espanyol vigent. Immediatament després de la proclamació, el Parlament aprovarà la Llei de transitorietat jurídica, que ha de regular de manera provisional els elements estructurals del nou Estat i les clàusules generals adreçades a garantir, des del primer moment, la completesa de l'ordenament jurídic del nou Estat i la continuïtat i successió ordenada d'administracions. A aquests efectes, la llei declararà la continuïtat, llevat excepcions, de l'aplicació del dret autonòmic català, del dret espanyol, del dret de la UE i del dret internacional.

La Llei de transitorietat Jurídica també preveurà la continuïtat –mitjançant subrogació– dels contractes de l'Estat i de la Generalitat i la possibilitat que els funcionaris i el personal laboral que prestin els seus serveis a l'Administració de l'Estat a Catalunya puguin integrar-se a l'Administració del nou Estat.

Immediatament després a l'entrada en vigor d'aquest nou marc jurídic transitori, s'aprovarà la Llei de procés constituent que regularà la fase parlamentària i referendària del procés d'elaboració i aprovació de la Constitució, així com l'encaix de la participació ciutadana i dels resultats obtinguts en la primera fase del procés constituent en aquesta fase institucional.

I posteriorment, s'iniciarà la segona fase del procés d'elaboració de la Constitució del nou Estat independent amb la convocatòria d'unes eleccions constituents en un període màxim de 18 mesos des de la celebració de les eleccions plebiscitàries del 27 de setembre.

2

De les eleccions constituents fins al referèndum de ratificació de la nova Constitució.

Les eleccions constituents donaran lloc al Parlament Constituent que iniciarà la fase institucional del procés constituent d'acord amb la Llei del procés constituent aprovada.

El resultat de les eleccions constituents proporcionarà la correlació de forces polítiques, les quals procediran a constituir la ponència constitucional que, d'acord amb la Llei del procés constituent aprovada al Parlament, haurà de comptar amb participació dels diversos grups parlamentaris representats a la Cambra. Aquesta ponència constitucional comptarà també amb la participació ciutadana i alhora s'encaixarà amb els resultats obtinguts en la primera fase. D'aquesta forma es conclouria amb una proposta de Constitució llesta per a ser aprovada pel conjunt de la ciutadania.

No obstant tot l'anterior, en el cas que l'Estat espanyol, mitjançant decisions polítiques i/o jurídiques, bloquegés l'autogovern de Catalunya, el Govern i el Parlament procediran a la proclamació de la independència i a l'aprovació de la Llei de transitorietat jurídica.

El procés de creació del nou Estat independent culminarà amb l'aprovació de la Constitució per referèndum.

3

El Govern de concentració, la transició real i la realització de les estructures d'Estat

La declaració d'inici del procés d'independència contindrà un mandat al Govern de la Generalitat per tal que adopti les mesures necessàries per implementar els acords presos en el Parlament. Així, el conjunt de les institucions de la Generalitat, i especialment el Govern, centraran la seva tasca de posada en funcionament de les estructures del nou Estat, alhora que s'ocuparà de la gestió ordinària de les competències de la Generalitat.

Després de les eleccions del 27S, la voluntat política és la de constituir un Govern de concentració obert a totes les forces polítiques disposades a implementar el mandat a favor de la independència. Es tracta de disposar d'un

Govern que compti amb la màxima estabilitat i el màxim suport parlamentari, i que tingui com a objectiu fonamental garantir el desenvolupament del procés fins la seva culminació.

Tal i com s'explicita més endavant en aquest document de Compromís per la Llibertat, el Govern centrarà l'acció en el seu dia a dia en sortir de la crisi econòmica, crear ocupació, lluitar contra la pobresa i garantir la màxima cohesió social arreu del país, considerada com a indestruïble de la cohesió nacional imprescindible en aquest moment històric del país.

Així mateix, el Govern abordarà la fase decisiva de la creació i posada en funcionament de les estructures d'Estat que han de permetre exercir la sobirania en tots aquells àmbits en què avui no tenim competències, o fins i tot tenint-les, han estat invadides per part del Govern de l'Estat, recorregudes o suspeses per part de les institucions de l'Estat.

El present document, en el bloc següent, planteja les estructures d'Estat en quatre àmbits: estructures d'Estat del benestar, estructures econòmiques d'Estat, estructures per a l'acció exterior i estructures per a la Governança i reforçament de l'administració. Cal dir que es tracta d'un conjunt de lleis, organismes i eines que s'inspira en els treballs recollits en el Llibre Blanc de la Transició Nacional.

La candidatura Junts pel Sí té la voluntat d'exercir la sobirania real per tots els camins possibles, en primer terme, en un seguit d'àmbits socials en què un seguit de disposicions i decrets aprovats pel Parlament i pel Govern de Catalunya han estat recorreguts, suspesos o anul·lats pel Govern i les institucions de l'estat:

- Decret de pobresa energètica
- Dació en pagament i llei de segones oportunitats
- Llei d'horaris comercials
- Prohibició d'extracció d'hidrocarburs per fractura hidràulica
- Impost sobre dipòsits bancaris
- Impost sobre energia nuclear i emissions contaminants de la indústria

Finalment, el Govern també haurà de gestionar l'agenda de la pertinent negociació i interlocució amb l'Estat espanyol derivada del procés, com també l'agenda de la necessària acció exterior de preparació dels reconeixements internacionals del nou estat i d'interlocució amb la UE.

4

L'agenda de la negociació espanyola i la voluntat de permanència a la UE i el reconeixement internacional

Un cop aprovada la Declaració solemne del nou Parlament establert després del 27S es posarà en coneixement l'inici d'aquest procés de creació de l'Estat independent a les autoritats de l'Estat espanyol, de les europees i de la comunitat internacional.

L'agenda de la negociació espanyola

Les eines de l'agenda espanyola són el diàleg i la negociació amb l'Estat. Havent constatat, de forma reiterada, la negativa a l'exercici del dret a decidir dels ciutadans de Catalunya per part de l'Estat, en el cas d'obtenir el mandat democràtic el proper 27S en favor de la creació d'un Estat independent, s'imposa una fase negociadora amb l'Estat per fer efectiva la independència. Aquesta fase es vol obrir mantenint sempre una actitud expectant respecte l'alternativa d'un referèndum vinculant per part de l'Estat espanyol sobre la independència de Catalunya, oferta que ha de ser compatible amb l'horitzó temporal contingut en aquest acord per la proclamació de la independència i la celebració de les eleccions constituents.

Es tractaria d'acordar el repartiment d'actius i passius. Respecte a la restitució de la sobirania, caldria acordar la subrogació de convenis, la gestió de les fronteres amb l'Estat, el traspàs de funcionaris i organismes i aspectes clau pel que fa al sistema energètic, la conca de l'Ebre o l'espai radioelèctric, entre molts d'altres. En relació als acords de repartiment de béns caldria negociar tots els béns materials que Espanya administra actualment a Catalunya, (per exemple, infraestructures com ara carreteres, ports i aeroports, immobles, etc.). Els béns que Espanya té a l'estranger i que són compartits i els béns econòmics i financers, que inclouen els actius (fons de la Seguretat Social, fons de compensació, etc.) i els passius (deutes de Catalunya avalats per Espanya i deutes d'Espanya que podrien correspondre a Catalunya), entre d'altres.

L'agenda exterior: La voluntat de permanència a la UE i el reconeixement internacional

L'objectiu de l'agenda exterior se centra en la preparació del reconeixement internacional, a partir de la legitimació del mandat a favor de la independència dels catalans en l'àmbit internacional. Partint de la voluntat de permanència a la UE caldrà articular l'agenda internacional amb les accions de diplomàcia internacional per explicar i cercar complicitats vers el procés d'independència.

Un cop iniciat el procés de creació de l'Estat independent caldrà intensificar la diplomàcia i la negociació per obtenir el reconeixement internacional dels Estats, així com la incorporació de Catalunya en la UE i els organismes internacionals.

El conjunt de l'acció exterior del president de la Generalitat; dels membres del Govern; del Parlament, així com dels eurodiputats i parlamentaris del Congrés en l'àmbit internacional, s'adreçarà tant en l'àmbit de les institucions que configuren el marc legal internacional (ONU, Consell d'Europa, Cort Internacional), com en la incidència en els actors internacionals rellevants en les matèries pròpies del dret a decidir (organitzacions internacionals en matèria de pau, valors democràtics i drets humans, etc.). Aquests darrers actors són també clau com a eventuals agents mediadors i d'observació del procés, en el cas de la previsible intensificació de la tensió política al voltant del procés, o d'una conculcació dels drets democràtics dels ciutadans de Catalunya.